

Čís. 7978.

Dřevěná bouda (kiosk), sloužící dlužníku za prodejní místnost a k uložení potravin, nepodléhá exekuci (§ 251 čís. 6 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 20. dubna 1928, R I 242/28.)

Návrh dlužníka, by byla zrušena exekuce zabavením, uschováním a prodejem dřevěné boudy (kiosku), soud první stolice zamítl, rekursní soud návrhu vyhověl a exekuci zrušil. Důvody: Dlužník stěžuje si do usnesení prvního soudu pouze potud, pokud jím byl zamítnut jeho návrh na vyloučení kiosku z exekuce dle § 251 čís. 6 ex. ř. Stížnost v tomto směru jest důvodnou, ježto rekursní soud nesouhlasí s názorem prvního soudu, že strana povinná může provozovati svou živnost na obyčejném skládacím stánku a že kiosku, který slouží pouze k lehčímu provozování živnosti, k tomu nepotřebuje. Z oznámení okr. správy politické ze dne 20. října 1927 zřejmo, že strana povinná má živnostenský list na prodej ovoce, cukrovinek a uzenin a že živnost tu provozuje ve stánku u nádraží. Podle ohledání a posudku znalce kiosk ten skládá se ze dvou částí, první část jest prodejní místností, část druhá, kdež jest i sklípek, slouží k ukládání potravin. Podle nynějšího doslovu § 251 čís. 6 ex. ř. upraveného předpisem čl. VIII. čís. 27 nařízení čís. 118/1914 podstatně rozšířen okruh předmětů z exekuce vyňatých, neboť nyní prohlášeny jsou za nezabavitelné všechny věci potřebné k osobnímu dalšímu výkonu výdělečné činnosti a podle motivů uveřejněných výnosem min. sprav. ze dne 2. června 1914, čís. 47 Věst. měla novým doslovem býti rozšířena ochrana exekuční z předmětů nutných na předměty, jichž třeba k výhodnému, osobním poměrům maloživnostníka odpovídajícímu provozu jeho výdělečné činnosti. Podle toho má býti zajištěno provozování živnosti v dosavadním rozsahu s dosavadními prostředky. Takovým prostředkem jest i dřevěná bouda, kiosk, pro povinnou stranu, neboť ji potřebuje k osobnímu dalšímu výkonu své výdělečné činnosti v dosavadním rozsahu. Slouží totiž kiosk nejen jako prodejní místnost, nýbrž také pro uložení potravin. Okolnost, že kiosk má značnější cenu a že ředitelství státních drah přísluší právo kiosk odstraniti, na váhu nepadá, poněvadž zákon nestanoví, do jaké míry ceny jsou potřeby malých živností z exekuce vyňaty a ředitelství drah přísluší právo odstranění jen při nedodržení smluvních podmínek. Podle názoru rekursního soudu spadá proto dřevěná bouda (kiosk) pod předměty podle § 251 čís. 6 ex. ř. z exekuce vyňaté, bylo proto stížnosti vyhověno a rozhodnuto, jak výše uvedeno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Nejvyšší soud souhlasí s důvody rekursního soudu, které věc správně vystihují a vyhovují sociálně politickému účelu zákonných předpisů, o něž se zrušení exekuce opírá. Stačí tudíž odkázati rekurenta na ony důvody, jichž nevyvrátil.